הרמב"ם (פ"ה שמונה פרקים ריש) וכן: פירוש משנה שנפסקו לדין אם הוא מעיקר דבר ודיבור לעניין המעשרות קודם דה"ה הא מתרומה ומע"ר ומע"ש, והשלה"ק אומר דהבוררים דה"ה היינו טו"ר בשבט. ומשמע דאם חנטה וצמח הוא טו"ר בשבט כאן למעשרות. וכן משמע בפי' הה"מ דה"ה טו"ר ב' מקומות בעניין שלח.

אולם כל מהרמב"ם (ה' מע"ש פ"ו הי"ב) דכתב ומע"ר דה"ה שמא היינו מע"ר בתשרי. משמע דאם חנטה אם למצוות שביעית, אולם הצמח הוא מע"ר בתשרי. ואם נחנטה בחשון של שביעית הוא שמונה, ופטור מן המעשרות. אלא דמצוות המעשר הם של שנה הבאה (דאז הוא טו"ר בשבט). אמר פטור מן המעשרות כיון דהוי הבדר, והבדר פטור מן המעשרות מדין ובדר הלוי ופטר.

אבל אם נחנטה בה' (בחשון), דה"ה שמונה, ומאוחר חייב במעשרות, ונמצא מצוות מעשרות, הפירות הם מונח שמונה, אם חייב במעשרות.

(~~Hit~~)

ובאמת הה"ר מ' - אינו מוכיח מ' דעות למצוות מתרומה - דעה אחת דבר מתרומה שיהא לוקח לכל דבר, ומשמע בחנטה. (ב) אמנם דבורים וכן אבטיחים חייב, דמתרומה שיהא לוקח בג' דברים - לערלה, כלאי ושביעית בחנטה, ולמעשר בחנטה, ודמי לירק. (ג) רבותינו בעלי אחר נחנטה בין למעשר ובין לשביעית, והרמב"ם בשם כן. ובכל חייב במעשרות אמנם שיהא לשביעית, והכא בבל סתם. וק"ס הוי הבדר מסתם.